

4) I den foreslåede § 15 G udgår stk. 3 og 4.

Af mindretallet under nr. 1:

5) I den foreslåede § 15 J affattes stk. 1 således:

»Standardfradraget gælder for parcelhuse, ejerlejligheder, sommerhuse og alle andre boliger, som er genstand for lejeværdiansættelse. Undtagelse gælder dog for ejendomme, der i væsentlig grad benyttes til erhvervs-mæssig virksomhed, eller som er undergivet fredning i henhold til bygningsfredningsloven.«

6) I den foreslåede § 15 J udgår stk. 2-7, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Standardfradraget udgør halvdel af lejeværdien, dog mindst 1.000 kr. og højst 8.000 kr. Standardfradraget må ikke være mindre for 1981 for nogen ejendom, end det var for 1980.

Stk. 3. For tofamiliehuse, hvoraf den ene lejlighed bebos af ejeren, inkluderes lejeindtægten i lejeværdien, og standardfradraget er mindst 2.000 kr. og højst 16.000 kr.

Stk. 4. Af udgifter vedrørende de i stk. 1, 1. pkt., nævnte ejendomme kan herudover i de sædvanligt forekommende tilfælde alene fradrages renter af indestående prioriteter, reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter, pålignede ejendomsskatter samt udgifter til isolering m. v., der kan fradrages efter § 15 I. For de i stk. 1, 2. pkt., omtalte ejendomme foretages fradrag for de faktiske driftsudgifter.«

7) I den foreslåede § 15 K ændres i stk. 2 ordet »overvejende« til: »væsentlig«.

8) I den foreslåede § 15 L udgår stk. 2.

Bemærkninger

Til nr. 1

§ 15 B, stk. 2, angår især nyopførte parcelhuse – eller huse, der på det seneste er blevet til- og ombygget i væsentligt omfang.

Her er tale om skatteydere, der oftest sidder meget hårdt i det, idet den af forligspartierne skabte høje rente martrer dem i særlig grad, når de skal finansiere byggeriet.

Med nationaløkonomkølighed – og altså lige gyldighed over for de enkelte familieskæbner – bygger ministeren sit forslag på en gennemsnitsbetragtning: Han påstår, at 17. alm. vurdering gennemsnitligt falder med 5 pct., og derfor vil nybyggerne ved at blive beskattet af 140 pct. af 17. alm. vurdering gennemsnitligt blive ligestillet med det store flertal, der svarer skat af 135 pct. af 16. alm. vurdering.

Fremskridtspartiet kan ikke gå med til denne maskingennemsnitsberegning over for denne særlig hårdt udsatte gruppe. Spredningen fra gennemsnittet bliver nemlig betydelig, jfr. det som bilag til nærværende betænkning optrykte ministersvar på udvalgsspørgsmål nr. 2.

Derfor foreslår fremskridtspartiet, at satsen på 140 pct. ændres til 100 pct. For ministerens gennemsnitsfamilie vil det betyde, at den for et enkelt år – rekonvalescentåret efter byggeanstrengelsen – får sin lejeværdiskat mindsket med ca. 28 pct., men samtidig undgås det, at mange familier, der vil blive diskrimineret i forhold til flertallet af parcelhusejere, nu får et skattetryk, der svarer til det almindelige eller i al fald ikke bliver væsentligt hårdere.

Til nr. 2, 3 og 4

Retsforbundet tilsigter med de stillede ændringsforslag at komme tilskudsmentaliteten til livs på boligområdet. Retsforbundet er principielt tilhænger af en ens lejeværdiprocent, men har ikke ment at kunne tage dette skridt på én gang.

Til nr. 5

Fremskridtspartiet fastholder, hvad vi har udtrykt mange gange – i skatte- og afgiftsudvalgets betænkning af 14. marts 1975 vedrørende lov om ændring af ligningsloven. (Lejeværdiregler m. v.) på følgende måde:

»Også med hensyn til standardfradrag bør ejerlejligheder sidestilles med parcelhuse overensstemmende med det grundsynspunkt, at der ikke juridisk bør gøres forskel på enfamilieboliger, om de ligger oven på hinanden eller ved siden af hinanden.«

Til nr. 6